

ГЛАВА ЯГ.

1 АЗЪ прόчее пытамъ: да ли є ѿ фхрлиль Бгъ въ свой тѣ людіе; не дай Бжѣ! Защо-то и азъ самъ Ісрайлата-ниъ, ѿ сбѣме то Авраамово, ѿ колѣно то Венїаміново.
2 Не є ѿ фхрлиль Бгъ въ тѣ людіе, който є по на-предъ извѣралъ. иліи не зна-ете, шо говори писаніе то за Илїа; каквѡ онъ се ѿ-жалиюва на Бга Заради Ісрала, и говори:

3 Гдї, прорѹш тѣ твой звіха, и блатаре тѣ твой аскопаха: и ѿстанахъ самъ зъ, и искать да ми зематъ кивотатъ.

4 Но шо м8 говори вж-твениши ѿ вѣтъ; азъ самъ ѿставилъ за сїбе сїдмъ хі-лады мложи, който си не пре-слониха колѣна та предъ заала.

5 Така прόчее и въ сегаш-ю то времѧ са ѿстанали нѣ-кои (благочестиви) по извѣ-раниѣ то на-благодать та Бжїа).

6 Яко ли є по благодати, и не є ѿ дѣла та: Защо то инакъ) благодать та не бы-шила благодать. яко є ѿ ѿ-блата, то не є вѣче благо-датъ: понеже (инакъ) дѣло о не є вѣче дѣло.

7 Шо (сѣдѧва) прόчее; (є-о чю): защо Ісрайлъ не олѣчи сїнова, шо то искан-

ше: но извѣраниїе го по-лѣчиха: а дѣги тѣ ѿслѣпѣха,
8 (Каквото шо є писано: да дѣ имъ Бгъ дѣхъ нечестивъ, очи, съ който не видатъ, и оуши, съ който не чутатъ) дори до днѣшні-атъ дѣнь.

9 И Давидъ говори: да бж-де трапеза та имъ за прим-ка, и за любъ, и за соблазнъ, за наказаніе иимъ:

10 Да имъ потемнѣатъ очи тѣ да не видатъ: и гжр-бжтъ имъ всегда искривляй

11 Пытамъ прόчее: да ли са се така пресопнали, шо то го всѣмъ да паднатъ; не дай Бжѣ! но да тѣхно то паденіе (послѣди) на гзычни-ци тѣ спасеніе. За дасе под-канатъ и онъ на ревность.

12 Яко ли є тѣхно то паденіе когатство на свѣтѣ тѣ, и недостатоко тѣхенъ бо-гатство на гзычници тѣ, колко побече (ще да бжде), цѣло то иихно ѿбрашеніе;

13 Вѣмъ говоримъ на гзы-чници тѣ: (азъ) понеже самъ апостолъ на гзычни-ци тѣ, прославлявамъ си слы-женіе то:

14 Нѣгли возвѣдимъ нѣ-какъ на ревность мой тѣ єдиноплеменны, и спасемъ нѣкои ѿ иихъ.

15 Защо то, яко ѿверженіе то иихно є примиреніе на свѣтѣ тѣ: шо (ще дѣго